

РЕШЕНИЕ

№ 889

гр. София, 09.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 17.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8239** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 84, ал. 2 във вр. с чл. 70, ал. 1 във вр. чл. 13, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 12 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. Н., гражданин на Г., [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН] срещу Решение № УП-ОК-10 от 28.07.2023 г., издадено от интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ - МС), с което е отхвърлена като явно неоснователна, по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 12 от ЗУБ, молбата му за международна закрила вх. № ОК-13-761 от 11.07.2023 г.

С жалбата се прави искане за отмяна на решението като незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон, при неизяснени релевантни факти и явно несъответствие с целта на закона. Изложени са аргументи за необосновано прилагане на специалната процедура по чл. 70 от ЗУБ. Твърди се, че в конкретния казус нормите на чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ са неприложими, доколкото е налице реална опасност от преследване, дължаща се на проявена политическа репресия спрямо жалбоподателя и членове на семейството му след промяната в държавното управление на Г. през 2012 г. Твърдят се допуснати нарушения на изискванията на чл. 35 от АПК, чл. 75, ал. 2, изр. първо от ЗУБ и чл. 10, ал. 3, б. „а“ и чл. 31, ал. 9, изр. трето от Директива 2013/32/ЕС и чл. 4, ал. 3 от Директива 2011/95/ЕС за индивидуално и обективно, пълно и точно разглеждане на всички относими факти и обстоятелства, свързани с личното положение на жалбоподателя в държавата му по произход. Оспорва се обосноваването на данните в

представената справка от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ – МС, на която се е позовал административният орган. Твърди се, че са крайно недостатъчни, за да се правят обективни изводи за ситуацията в държавата по произход, въпреки че са от съществено значение за правилното приложение на материалния закон. С тези аргументи е обосновано искане за отмяна на оспорения административен акт и връщане на преписката на административния орган със задължителни указания по приложението на закона.

Направеното искане в жалбата се поддържа в съдебното заседание лично от жалбоподателя и упълномощените му процесуални представители – адв. И. Г. и адв. И. И..

Ответникът – интервюиращ орган в РПЦ -град С. при ДАБ – МС, чрез процесуалния си представител – юрисконсулт П., оспорва жалбата и счита, че следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана, а обжалваното решение - потвърдено като обосновано и законосъобразно. Сочи, че въпреки предоставената и в съдебното производство възможност, жалбоподателят не ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си за опасения от преследване заради политическите си убеждения и сътрудничество на опозиционна партия в държавата си по произход.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че изложените от жалбоподателя опасения, макар и неподкрепени с категорични доказателства, са достатъчни, за да се направи извод, че при връщането му в страната по произход има опасност за живота и здравето му.

Административен съд - София град, Първо отделение, 26 състав, след като обсъди по отделно и в съвкупност приложените към делото доказателства, в контекста на становището на страните, прие за установено от фактическа страна:

Административното производство е започнало по депозирана от жалбоподателя Н. А., [дата на раждане] в [населено място] Г., гражданин на Г., Молба за международна закрила от 11.07.2023 г., заведена с вх. № ОК-13-761 (л. 38 и л. 39).

В деня на завеждане на молбата за закрила, в присъствие на преводач от руски език е съставен Регистрационен лист на жалбоподателя и е изготвена Евродак дактилоскопна карта (л. 35 – л. 37, л. 34). Връчени са му - писмена покана за провеждане на интервю на 11.10.2023 г. (л. 28); Указания относно процедурата, която ще се следва по повод подадената молба за международна закрила, правата и задълженията, които чуждите граждани, подали молба за закрила имат на територията на РБългария (л. 29 – л. 32), Списък на организациите, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут с приемни в ДАБ при МС (л. 33). Данните за самоличността си жалбоподателят е удостоверил с валидно издаден в държавата си по произход паспорт № 21AA91440 на 15.09.2022 г. със срок на валидност 15.09.2032 г. (л. 40). Декларирал е съгласие за обработване на личните си данни за целите на производството по закрила, както и за събиране на официални данни от други органи и организации, включително и в страни, различни от държавата му на произход, като Върховния комисариат на ООН за бежанците и международната организация по миграция (л. 27), след като му е била предоставена информацията относно правното основание, срока на обработване и категорията на личните данни (л.25 – л. 26). В молба – декларация (л. 38) Н. А. е посочил, че разполага със средства и желае да пребивава на адрес в [населено място] в наето под наем жилище, в периода на провеждане на производството по молбата за закрила.

На 26.07.2023 г., определеният със Заповед № РД05-303 от 13.04.2022 г. на

председателя на ДАБ при МС, интервюиращ орган (л. 11), в присъствието на преводач от руски език, е провел интервю с жалбоподателя. В приложения към преписката протокол, с който е документирано интервюто (л.16 – л.20), е отразено, че жалбоподателят е гражданин на Република Г. и не притежава друго гражданство. Отрекъл е да има роднини, пребиваващи в държави членки на ЕС. Като причина за напускане на държавата си по произход е заявил липса на възможности за трудова реализация и ограничения при свободно изразяване на мнение – „В Г. няма работа, заплата няма, парите са много малко. Не можеше да се живее така както аз искам – свободно. Свободно да изразявам мнението си. Имаше множество малки проблеми, поради които реших да напусна Г.“ (л. 19). Въпреки, че не е служил в армията, по време на интервюто жалбоподателят е заявил, че не е получавал повиквателна, защото е продължил образованието си в университет. Декларирал е, че не е семеен и до напускане на страната си по произход е живял заедно с майка си. Споменал е, че баща му е починал, а трите му по-големи сестри са омъжени. Отрекъл е да е подавал молба за международна закрила в друга държава, както и да е член на религиозни организации, общности и/или секти. Категорично е заявил, че нито той, нито членове на семейството му са получавали лични заплахи в държавата му по произход. Посочил е, че в периода 2003 г. – 2012 г. е работил като координатор в политическата партия на С. и от момента на преминаването ѝ в опозиция е започнал да изпитва затруднения при намиране на работа, отправяни са му били заплахи, че ако продължи да симпатизира на вече опозиционната партия, майка му – директор на детска градина ще загуби работата си. Въпреки тези твърдения, жалбоподателят не е отрекъл, че и към момента на провеждане на административното производство майка му продължава да работи на същата длъжност – директор на детска градина.

Категорично е отрекъл да е бил задържан, съден и преследван в държавата си по произход, включително и заради изповядвана религия и/или политически убеждения. Заявил е опасения, че при завръщането си може да бъде преследван, включително и наказателно, заради сътрудничество на опозиционната партия, с оглед предстоящите избори в Г..

С писмо от 20.07.2023 г. (л. 21), на основание чл. 58, ал. 10 от ЗУБ, административният орган е изискал становище от Специализирана дирекция „М“ при Държавна агенция „Национална сигурност“.

Въз основа на информацията в посочените документи, интервюиращ орган при ДАБ - МС е постановил обжалваното Решение № УП-ОК-10 от 28.07.2023 г. (л. 7 – л. 10), с което е оставил без уважение молбата за международна закрила на жалбоподателя А. Н. като явно неоснователна, поради наличие на основанията, визирани в чл. 13, ал. 1, т.1, т. 2 и т. 12 от ЗУБ. Позовавайки се и на данните за общото положение в Република Г., спазването на човешките права и актуалната обществено – политическа и икономическа обстановка, отразени в приложената към преписката Справка, вх. № ЦУ-672 от 22.05.2023 г., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ – МС (л. 12 – л. 15), административният орган е приел, че мотивите, с които е обосновано искането за закрила, не сочат на основателни опасения от преследване спрямо личността на жалбоподателя и реална опасност от тежки посегателства при евентуалното му завръщане в държавата на произход. Отчетена е липсата на доказателства за членство в политическа партия и/или организация, подкрепяща опозиционната партия на С.. Направен е категоричен извод, че мотивите за получаване на закрила са извън предметния обхват на ЗУБ, доколкото са свързани

единствено с желанието за намиране на работа. В този аспект, е прието, че кандидатът за закрила не е бил принуден да напусне държавата си по произход, поради наличието на нито едно от основанията, посочени в разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, както и че изложената бежанска история не дава основание да се приеме, че е бил принуден да отпътува от страната си по произход поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, или нечовешко, или унижително отнасяне, или наказание. Нещо повече не е посочено, че срещу него са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. С тези аргументи, административният орган е обосновал и отсъствието на предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 1 – 2 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут.

Решението е връчено на жалбоподателя на 16.08.2023 г. в присъствието на преводач от руски език (участвалият при провеждане на интервюто), при спазване на предвидения ред в чл. 76 от ЗУБ (л. 10).

В съдебното производство жалбоподателят и процесуалните му представители не ангажираха писмени доказателства в подкрепа на твърдените опасения за преследване при евентуално връщане на жалбоподателя в държавата по произход. Показанията на разпитания свидетел Б. Р. (л. 66) също не съдържат конкретни данни, относими към установяване на фактически обстоятелства от значение за приложение на хипотезите на чл. 8, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗУБ.

Така описаните релевантни за правния спор факти позволяват да се направят следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ чрез административния орган, заведена е на 22.02.2023 г. (л. 5), от жалбоподателя – адресат на оспорения административен акт, с който са засегнати неблагоприятно негови права и законни интереси.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебна проверка, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът констатира, че обжалваното решение е издадено от компетентен орган – младши експерт в Регистрационно-приемателен център – [населено място], ПМЗ „кв. О. купел“, на когото със Заповед № ПД05-303/13.04.2022г. на председателя на ДАБ при МС (л. 11), на основание чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ, са възложени правомощия на интервюиращ орган по ЗУБ.

При липса на основания за прилагане на ограниченията, визирани в хипотезите на чл. 71, ал. 1 и ал. 2 от ЗУБ, административното производство законосъобразно е проведено по ускорената процедура, регламентирана в чл. 70, ал. 1 от ЗУБ, възможност, предвидена и в чл. 31, § 8 и чл. 32, § 2 от Директива 2013/32/ЕС. Спазени са изискванията на чл. 31, § 2 и § 9 от Директива 2013/92/ЕС (чл. 70, ал. 1 от ЗУБ) за своевременно и бързо разглеждане на молбата за закрила, без да е ограничавано всестранното и пълно изясняване на всички относими факти и обстоятелства от значение за личното положение на жалбоподателя.

Противно на твърденията в жалбата в оспореното решение са изложени подробно както фактическите, така и правните основания за липса на предпоставките за предоставяне на международна закрила на жалбоподателя А. Н..

Жалбоподателят е бил информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ. В приложения

Протокол, с който е документирано проведеното интервю, е отразена бежанската история, както и отговорите на останалите поставени въпроси, имащи отношение към правилното прилагане на закона. Кандидатът за международна закрила е удостоверил с подписа си, че няма възражения и искания за допълване на съдържанието на протокола. Молбата е била разгледана индивидуално, в съответствие с изискванията на чл. 73 от ЗУБ. Жалбоподателят е разполагал с възможността да изложи свободно всички свои аргументи, без да е ограничавано правото му да сочи и представя доказателства.

Решението е постановено в съответствие с материалния закон.

Разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ регламентира предпоставките при наличието на които на чужденец може да бъде предоставен статут на бежанец в Република България, а именно – да не може или да не желае да се ползва от закрилата на държавата си на произход, или да не желае да се завърне в нея, поради основателно опасение от преследване основано на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или изразяване на политическо мнение и/или убеждение. Наличието и основателността на опасенията се преценяват въз основа на данните от бежанската история на кандидата за статут.

Законосъобразен е изводът на административния орган, че изложените по време на интервюто причини за напускане на държавата на произход не могат да бъдат свързани с нито едно от условията, визирани в разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ – „Главният повод е, че няма работа, втория повод е, че не мога да изразявам свободно мнение. В Г. няма работа, заплата няма, парите са мнооо малко. Не можеше да се живее така както аз искам – свободно. Имаше множество малки проблеми поради които реших да напусна Г.“ (л. 19). Нещо повече, категорично е установено, че в продължение на около година жалбоподателят е пребивавал в различни държави членки на ЕС, преценявайки условията с оглед трайното си установяване – „За първи път дойдох в България през януари месец 2022 г. за период от един месец останах в България, след това отидох в У., за период от един месец. Разбрах, че не мога да живея там и пак се върнах в България за период от два месеца. ... След това заминах за Г. в края на април 2022 г. и останах един месец в Г. до май месец 2022 г. през юни 2022 г. заминах за Полша, Останах един месец в Полша. Останах един месец в Полша, където се опитах да работя, но не се получи и се върнах в Г.“ (л. 19 – л. 20).

Не са представени доказателства, въпреки предоставената възможност и в съдебното производство, въз основа на които може да се направи извод, че жалбоподателят е бил преследван в държавата си по произход заради политическите си убеждения – „Тази партия, която сега е на власт не харесват националистите като нас и ни ограниават. ... Като факти ен мога да докажа, но имах лично проблеми. Пречеха ми да започна работа, заплашваха ме. ... Само устни бяха заплахите. ... Това е единственият проблем, който имах.“ (л. 19). Показанията на свид. Р. „Знам, че не са му давали да живее и работи ... Знам, че на него всичко са му взели. На него са му взели всичко, имам предвид като бизнес. ... Може би щяха да го убият, ако той не се беше съгласил да си даде бизнеса.“ (л. 66), при липса на конкретика и съответствие със заявеното от жалбоподателя, че преследването спрямо него се е изразявало единствено в устно отправени заплахи спрямо неговата дейност като координатор на опозиционната партия и евентуалното отстраняване от работа на майка му – директор на детска градина (факт, за който е категоричен, че не е настъпил), също не могат да бъдат ползвани като убедително доказателство относно наличието на предпоставките за

приложение на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. От кандидата за закрила не се твърди да е бил заплашван или спрямо него да е упражнявана каквато и да е форма на насилие. Няма данни да е осъждан или да е преследван наказателно. Не е служил в армията, но не твърди да е призоваван за военно обучение и/или наборна служба. Изложеното, дава основание и на съда да приеме, че липсват законовите предпоставки на жалбоподателя Н. А. да бъде предоставен статут на бежанец.

Споделима е и преценката на административния орган за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут. Разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ предвижда, че за да бъде предоставен хуманитарен статут на чужденец, освен че същият не следва да отговаря на изискванията по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ е необходимо и да не може или да не желае да получи закрила от държавата си на произход заради опасения, че ще бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства като: смъртно наказание или екзекуция; изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; както и на тежки заплахи срещу живота или личността поради безогледно насилие, в случай на въоръжен конфликт.

В представената справка от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ – МС, на която се е позовал в мотивите на решението си и административният орган, се съдържа информация, че въпреки отразените в доклади на международни институции значими проблеми с независимостта на съдебната система, масови политически мотивирани съдебни разследвания и ограничения при свободното изразяване, включително прояви на насилие спрямо журналисти, данни за съществена намеса и ограничаване на правото на сдружаване и на свободното провеждане на мирни събрания, е констатирана активност на правителството при разследване на служители, нарушили човешките права. Отразени са положителни перспективи пред икономическото и социално развитие на страната – ръст на икономиката през 2022 г., значително увеличаване на паричните преводи, макар и предимно от Русия, възстановяване на туризма, намаляване на инфлацията. Посочено е, че Г. е кандидат за член на ЕС от 2022 г. след започване на войната между Русия и У., макар все още не е получила такъв статут.

Въз основа на обективния анализ на тази информация законосъобразно, преценявайки всички относими факти от бежанската история на жалбоподателя, административният орган е приел, че не са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход, жалбоподателят би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. Решението е постановено след задълбочено и всестранно установяване на релевантните факти, въз основа на които обосновано е преценено, че по отношение на жалбоподателя не е налице нито опасност за живота и свободата, нито опасност от преследване поради националност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или политическа организация, нито реална опасност от тежко посегателство като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Спазени са процесуалните изисквания, гарантиращи правото на лично участие и на защита, въпреки че жалбоподателят не се е възползвал от възможността да представи доказателства в подкрепа на заявеното при интервюто.

Изложеното дава основание на настоящия съдебен състав да приеме, че обжалваното решение съответства на изискванията за законосъобразност, поради което жалбата като неоснователна и недоказана следва да бъде отхвърлена.

Страните не претендират присъждане на разноси, поради което съдът не дължи произнасяне по този въпрос. Направените в съдебното производство разноси за преводач остават за сметка на бюджета на Съдебната власт.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно от АПК във вр. чл. 85, ал. 3 във вр. чл. 84, ал. 2 във вр. чл. 70, ал. 1 от ЗУБ, Административен съд - София – град, Първо отделение, 26-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Н., гражданин на Г., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН] срещу Решение № УП-ОК-10 от 28.07.2023 г., издадено от интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ - МС), с което е отхвърлена като явно неоснователна, по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 12 от ЗУБ, молбата му за международна закрила вх. № ОК-13-761 от 11.07.2023 г.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: